

VOOR GELIJKHEID EN DEMOCRATIE

VREDES NIEUWS

VAKBONDEN SAMEN MET HET MIDDENVELD

Het is bekend dat landen waar burgers zich engageren in allerlei organisaties van wijkcomité's over jeugdgroepen, kunstverenigingen, sportclubs tot actiegroepen een grotere sociale samenhang vertonen. Politici uit alle partijen bewijzen dan ook regelmatig lippendienst aan het middenveld. Als dit georganiseerd deel van de bevolking haar stem verheft dan is er wel degelijk iets aan de hand. Onze federale en Vlaamse overheid kondigen dan ook een aantal maatregelen aan die niets minder dan een aanval zijn op de sociale samenhang van onze samenleving.

Het aantal organisaties en hun achterban die geraakt worden door het beleid van de regeringen zijn niet meer te tellen. Het aantal dat op één of andere manier in verzet komt is evenredig: KLJ, Fietzersbond, speelpleinwerkingen, basisscholen, amateurmuziekorganisaties, vakbonden, jeugdleden, culturele centra, wereldwinkels, welzijnsschakels, toneelkringen, kwb, jeugdhuisen, kinderrechtencoalitie, ...

Dat de vakbonden massaal op straat komen en goed opgevolgde stakingen organiseren mag niet verwonderen. Voor wie hun argumenten nog niet overtuigend genoeg vinden, kan best eens langs hun websites gaan.

Maar ook andere grote delen van het middenveld zijn in beweging. Begin december werd Hart Boven Hard opgericht om de stem van dit middenveld te laten horen. Meteen ondertekenden honderden verenigingen de alternatieve septembeerklaring. Wat daarbij opvalt is de sterke aanwezigheid van de vakbonden en hun geledingen in deze nieuwe beweging.

Het is ooit anders geweest. Vakbonden kunnen massaal mobiliseren. Toch in België, en dat maakte hen dikwijls tot soloslim spelers. De aanval van deze regeringen is echter zo breed dat het inzicht veld wint dat enkel een samenhangende brede sociale beweging dit beleid kan counteren.

Dat biedt perspectieven maar ook nog ongekende risico's. Socioloog Luc Huyse zet er op vraag van het ACV enkele op een rijtje (zie acv-online.be). Vertrouwen in mekaar is dan cruciaal. Maar de geloofwaardigheid van het verzet is dan ook des te groter.

De vakbonden zetten nu vooral in op de zogenaamde tax shift zodat ook vermogenden bijdragen. Maar voor een sociale politiek is veel meer nodig en slechts haalbaar door druk van een brede alliantie.

Ludo

HART BOVEN HARD

Geboorte van een nieuwe beweging.

Op federaal vlak was er nog gekissebis over wie federaal premier zou worden en moesten nog een aantal besparingsknopen worden doorgehakt. Op Vlaams niveau was er al wel een regeerakkoord maar was het voor velen nog onduidelijk hoe hard en waar de NVA-OpenVLD-CD&V regering zou toeslaan.

Op 22 september zou alles duidelijker worden. Vlaams Minister-President Bourgeois zou voor het Vlaams parlement één en ander komen toelichten met een “septemberverklaring”. Ondertussen was er binnen het Vlaams middenveld (sociale en culturele organisaties) verbijstering ontstaan over de uitgelekte besparingscijfers. Het motto van de regering dat ‘iedereen een steentje moet bijdragen’ bleek neer te komen op zware besparingen op kap van de modale Vlaming en zijn organisaties. Ouderen in rusthuizen zullen het voelen, studenten, gezinnen, zorgbehoevenden, verenigingen, kunstenaars etc. Maar de allerrijksten en de grote bedrijven worden niét gevraagd een steentje bij te dragen. Begin september vonden een aantal sociale en culturele organisaties en kwade burgers elkaar en stichtten “Hart boven Hard”. Ze spraken af om een “alternatieve septemberverklaring” op te stellen en binnen hun netwerken naar steun te vragen. Toen ze gelijktijdig met Bourgeois hun verklaring publiceerden, stonden meer dan 1000 individuele en meer dan 330 handtekeningen

van organisaties eronder (zie <http://www.hartbovenhard.be/septemberverklaring/>).

Tour door Vlaanderen

Op 22 september stond niet enkel Bourgeois op het spreekgestoelte. Gelijktijdig organiseerde Hart boven Hard startavonden met volle zalen in Brussel, Antwerpen en Gent. De volgende weken werd dit nog eens overgedaan in overvolle zalen in Brugge, Oostende, Kortrijk, Sint-Niklaas, Turnhout, Mechelen, Leuven en Hasselt. De meeste media hadden niets opgemerkt.

Op 25 oktober kwamen een 350-tal actievoerders bijeen op het evenement Hartslag in Antwerpen. In 9 inhoudelijke workshops en 3 actiegerichte workshops formuleerden ze argumenten voor de ontwikkeling van het toekomstig verzet. Verzet tegen de Vlaamse én federale plannen want ondertussen waren dezelfde partijen plus MR ook nationaal tot een akkoord gekomen waarbij supplementair de gewone man/vrouw werd geïseerd.

Tijdens het plenum van Hartslag kwamen zowel Naima Charkaoui als Eric Corijn aan het woord. Naima begeesterde de zaal met haar droom over een België waar diversiteit synoniem is met kansen. Eric Corijn bracht een analyse én toekomstbeeld van het huidig en een toekomstig beleid. (zie ook <http://www.hartbovenhard.be/portfolio-item/eric-corijn-hartslag/>)

Waar het om gaat

Corijn begon met de vaststelling dat onze regeringen een duidelijk

politek project voeren. Ze vertellen openlijk wat ze willen. Ze willen een breuk met het verleden.

Wat is dat verleden waar ze vanaf willen?

Sinds het einde van de tweede wereldoorlog kennen we in België een overlegeconomie, een sociaal gecorrigeerde markteconomie. Daaruit is de welvaartstaat gegroeid. Dat model steunt op toenemende arbeidsproductiviteit en een groei-economie. Anderzijds zorgt het voor herverdeling via belasting en overheidsdiensten en via uitgesteld loon dat de sociale zekerheid betaalt en dat ervoor zorgt dat niet-productieve medeburgers toch een zekere mate van koopkracht behouden. Deze welvaartsvoorzieningen staan sterk onder druk sinds de economische crisis van 1974 en de neoliberale opgang sinds de jaren 1980 met privatisering van openbare diensten, bezuinigingen en het plichtendiscours voor diegenen die beroep doen op de sociale zekerheid.

Nu een stap verder.

Vandaag wil men het welvaartsmodel zelf grondig herzien. Het economisch systeem staat onder druk en

HART

BOVEN HARD

als men de basisprincipes ervan - private beleggingen die winst opleveren - in stand wil houden, dan moet de politiek steeds meer maatschappelijke middelen investeren in de rentabiliteit van de economie. Ze moet ervoor zorgen dat de kosten van de lonen en de productie zo laag mogelijk worden gehouden en dat de kosten om de sociale samenhang van onze samenleving te waarborgen laag blijven. Dus een welvaartstaat voor economisch actieven en een minimumdienstverlening aan stricte voorwaarden voor de behoeftigen. Sociale doelstellingen maar ook milieudoelstellingen moeten ondergeschikt zijn aan economische rentabiliteit.

Wie niet mee wil, moet voelen. Dit project van de regeringen moeten de kracht van een kritisch en actiebereid middenveld verminderen. Vakbonden, sociaal-culturele organisaties, burger

bewegingen,
experten

vredesnieuws p.3
4e trimester 2014

in raden, jury's en commissies worden gevisieerd. Confrontatie en provocatie worden niet geschuwd. Men weet zich gesteund door een belangrijk deel van bevolking en electoraat. Het neoliberal discours van de laatste decennia heeft haar werk gedaan.

Een dergelijke samenleving willen we niet.

Wij vertrekken van een sociaal model, van een samenlevingsopbouw. En als de economie niet in staat is de samenleving te onderhouden, dan willen we een discussie over die economie. Dan moeten we eerder van economisch model veranderen dan van samenleving. Dat is niet wat vandaag op de agenda staat. De economische verhoudingen worden niet ter discussie gesteld. Vermogens en rijken blijven buiten schot.

Verzet is nodig
Heel wat sectoren in onze

samenleving worden getroffen door de regeringsmaatregelen. Sociale voorzieningen, onderwijs en onderzoek, kunst en cultuur, openbare diensten, treinen en bussen... worden afgebouwd op een nooit geziene wijze. Verschillende sectoren en organisaties met elk hun verschillende tradities en methodes zullen in verzet komen. Het beleid zal pogen deze strijd in een slecht en zelf crimineel en ondemocratisch datglicht te stellen. Men zal proberen de publieke opinie, klanten en gebruikers tegen de sociale strijd op te zetten. Het is van belang dat de civiele maatschappij in al zijn geledingen een keten van solidariteit opzet en dat - ondanks de vele verschillen - er eenheid in de strijd is. Dat betekent dat er ook telkens in elke sectorale strijd solidariteit komt vanuit andere sectoren.

praktische solidariteit

Het beleid zal ook slachtoffers maken. Sociale afbraak wordt door mensen in hun dagelijks leven gevoeld. Dat geldt voor verlaging van de levensstandaard, verminderde toegankelijkheid tot voorzieningen of voor verwijdering uit de samenleving. Solidariteit mag dus niet beperkt blijven tot eisenstrijd, vooral omdat we ons moeten voorbereiden op een lange periode van rechts beleid. Er moet dus opnieuw worden gewerkt aan vormen van zelfhulp, van coöperatieven, van praktische solidariteit en hulpverlening.

Het kan anders

We kunnen niet terug naar het verleden. We willen ook geen stilstand. We willen wel degelijk verandering. Een alternatief samenlevingsmodel

is te bespreken en te testen. Tegenover het economisch productivistisch model moet een sociaal duurzaam model gesteld worden. Dat is des te noodzakelijker omdat er wereldwijd drie grote systemische uitdagingen levensbedreigend zijn. Het zijn die dringende thema's die we in onderlinge samenhang moeten opnemen.

I. Onze verstoorde verhouding met de natuur.

De industriële samenleving en het kapitalisme hebben het mondiale ecosysteem aan de rand van de afgrond gebracht. Uitputting van grondstoffen. Natuurbehoud. Pollutie. Verstoorte voedselproductie. Energievoorziening. Afnemende biodiversiteit. En de alom in het oog springende klimaatuitdaging. In 2013 werden 40 miljard ton CO₂ uitgestoten. Dat is 2% meer dan in 2012. En dat is 60% meer dan in 1990! Het beleid blijft onbeduidend. Het gaat zelfs in tegengestelde richting wanneer men de drastische bezuinigingen bij NMBS en De Lijn naast de 4 miljard fiscale steun voor bedrijfswagens legt. Er is dringende nood aan vermindering van onze voetafdruk en aan een duurzame ecologische toekomst. Deze staat echter haaks op de heersende economische logica en door de productivistische radicalisering van het beleid vallen beiden steeds moeilijker te verzoenen. Daarom moet er werk worden gemaakt van het concreet uittekenen van een duurzaam en sociaal (stedelijk) ecosysteem met duidelijke strategische doelstellingen over infrastructuur, energiebeleid en voedselplanning, water- en luchtbeheer, mobiliteit, huisvesting, collectieve infrastructuur, e.d. Om dergelijke doelstellingen

op een redelijke (d.w.z. voor er onomkeerbare systeemeffecten zijn) termijn te verwezenlijken is een doortastende rechtvaardige transitie met duidelijke keuzes nodig.

2. Sociale ongelijkheid.

Een tweede mondiale systeemuitdaging is de strijd tegen de sociale ongelijkheid die wereldwijd is toegenomen en onmenselijke niveaus heeft bereikt. 20% van de wereldbevolking bezit drie vierden van alle rijkdom. 40% van de mensheid moet het met 5% van de rijkdom stellen! De helft van de wereldbevolking leeft op 2,5 \$ per dag, 80% zit onder de 10\$. Wie kan vandaag nog zeggen dat er geen probleem is met de rijkdom van de rijken en de armoede van de meerderheid? Decennialang heeft men het model verdedigd van de vrije onderneming die rijkdom zou produceren, die dan achteraf via fiscaliteit zou worden herverdeeld. Om die groei-economie in stand te houden heeft men steeds meer geprivatiseerd, geliberaliseerd en gedereguleerd en is er van fiscale herverdeling nauwelijks iets in huis gekomen. Twee uitdagingen staan alvast op de agenda. Ten eerste moet een fiscale rechtvaardigheid worden bekomen. Ten tweede kan niet alleen worden gerekend op inkomensherverdeling en marktaanbod om de maatschappelijke behoeften te voldoen. Er moet opnieuw ruimte komen voor een gemeengoed, een "commons", een voor iedereen toegankelijk maatschappelijk aanbod dat niet onderhevig is aan de private markten. Dat gaat over onvervreembare collectieve goederen die slechts in bruikleen en niet in privaat bezit kunnen komen, dat gaat

over basisvoorzieningen en openbare diensten, over voedsel, onderwijs, gezondheidszorg, cultuur en kunst, mobiliteit. Dat gaat ook over coöperaties en over gedeeld gebruik, en dat gaat over samenlevingsopbouw en vrijwilligerswerk. Een dergelijke strategische uitbouw van een voor iedereen toegankelijke maatschappelijke voorziening zou de kern moeten uitmaken van een duurzame economie.

3. Samenleven in superdiversiteit

Onze wereld ziet er totaal anders uit dan in de negentiende eeuw. In die periode werd het min of meer democratisch model van de natiestaat ontwikkeld. Dat model komt neer op mooi afgebakende onafhankelijke landen, met een min of meer homogene bevolking, samenhangend door een gedeeld verleden, een traditie, een identiteit, een taal en cultuur en instellingen die zorgen voor die continuïteit. In 1900 woonde 10% van de wereldbevolking in steden, vandaag 54% en in de meest ontwikkelde gebieden meer dan drie kwart. En steden groeien nog door nieuwkomers, binnen- en buitenlandse migranten. We zien een verregaande arbeidsdeling en diversiteit in leefstijlen. Vandaag stevent die samenleving af op een toestand van superdiversiteit, waarin verschillende gemeenschappen en religies aanwezig zijn, elk met hun interne verscheidenheid, met mengvormen en hybrides en vooral zonder dat er één dominante richtinggevende gemeenschap overweegt. Stedelijkheid creëert samenhang via een project, een lotsverbondenheid, intercultuur en coproductie, een cosmopolitische stedelijkheid. Samenlevings-

opbouw gebeurt er niet via gemeenschapsvorming, maar via een gedeeld burgerschap gedragen vanuit een grote verscheidenheid. Samenleven op basis van verschil staat haaks op het eigen volk eerst beginsel.

Deze drie breuklijnen zijn belangrijke uitdagingen die vragen om een keerpunt, om een echte breuk met het verleden, om een herziening van enkele uitgangspunten. De drie uitdagingen – een duurzaam en sociaal menselijk ecosysteem, de uitbouw van een toegankelijk gemeengoed en de uitwerking van een cosmopolitische samenleving – vallen samen in een strategisch toekomstproject. Het moet vanaf vandaag en vanuit de vele alternatieve praktijken worden samengesteld.

Enkele opdrachten

Hart boven Hard heeft de zware opdracht op zoek te gaan naar samenhang in de civiele maatschappij, dwars doorheen sectoren en werkvelden en dat tegenover een hard economisch besparingsbeleid, dat vele slachtoffers zal maken. Dat beleid zal enkele jaren aanhouden, tenzij partijen die nog gevoelig zijn voor hun sociale achterban er zouden mee ophouden. Maar het is verstandig niet te hopen op een snelle afwikkeling van het maatschappelijk debat, noch op een snel tot stand komen van een draagvlak voor een alternatief sociaal model. Hart boven Hard moet daarom zowel algemeen maar ook lokaal worden uitgebouwd.

Algemeen: Hart boven Hard vertegenwoordigt zowel verenigingen als duizenden

vredesnieuws p.5
4e trimester 2014

individuele
burgers

rond een alternatieve septemberverklaring. Op dat niveau kan het een spreekbuis zijn van gedeelde bekommernissen en van het verzet. Het is ook een dwarsverbinding doorheen sectoren en werkvelden en kan informatie-uitwisseling, discussie en vorming stimuleren over de hoger vermelde strategische uitdagingen.

Lokaal middenveld: Er is ook een behoefte tot concrete lokale samenwerking. We moeten op zoek naar een gepaste “lokale” schaal, waarop samenwerking ook echt effect kan sorteren, waarop grensoverschrijding ook tot nuttige schaalvergroting kan leiden. We kunnen denken aan platformen rond de 13 centrumsteden en clusters van gemeenten. Het gaat niet alleen om “objectieve” criteria maar ook om de mentale kaarten van betrokken mensen. Belangrijk is dat het een lokale schaal is die er toe doet én die de gemeente en de gemeentelijke politiek overstijgt. Dus werken we het beste ook eens buiten onze geëigende krijtlijnen. Voor zover zo’n lokale schaal ook enige samenhang vertoont is het mogelijk te werken aan een behoeftenkadaster, te vragen aan academici en experts een (eventueel thematische) diagnose te maken met enkele uitdagingen, een stadsdebat op te zetten en eventueel te gaan naar een Staten Generaal van het middenveld. Kortom, het gaat erom vanuit het middenveld mee te denken aan een maatschappelijk alternatief, ook op dat niveau een hart boven het harde beleid te zetten.

Omdat ik niet alleen denk dat een andere wereld mogelijk is maar ook steeds meer noodzakelijk wordt.

“MO*”, mondiaal magazine

MO* is vanaf dit jaar vooral actief op het wereldwijde web. Elke 3 maanden wordt dit aangevuld met een dik gedrukt magazine. Het is nog even wachten op het winternummer. Ondertussen staat een overvloed aan artikelen op de website www.mo.be.

Enkele dossiers zijn ook aangevuld met relevante bijdragen. Zo is er het dossier over Luxleaks waarin Mo* een hoofdrol speelde en bijdroeg aan de discussie in België over de shifttax. 20 artikelen laten niets aan de verbeelding over.

Ook het dossier over voedselverspilling is een goede aanvulling op het dossier dat naar aanleiding van de 11.11.11 actie gemaakt werd door de Noord-Zuid koepel.

Het dossier “Terug naar Kaboel” bevat dan weer getuigenissen die de VRT-reeks van Phara De Aguirre verder invult.

Op de hoogte blijven via een gratis nieuwsbrief kan: <http://www.mo.be/nieuwsbrief>

Schrijfkernen van Amnesty International.

Puurs

Vedett (kantine evenementenhal)
Elke derde woensdag van de maand van 19 tot 21u

Lippelo

Café De Wandeling
Elke derde donderdag van de maand van 20.30 tot 22u

Blaasveld

Parochiecentrum
Elke eerste donderdag van de maand van 20 tot 21u

Willebroek

Wereldwinkel
Elke derde zaterdag van de maand van 13 tot 16u

Boom

Elke tweede dinsdag van de maand behalve juli en augustus
Tussen 19 en 20 u
Leopoldstraat 25, Boom

CADEAUDAGEN

WERELDWINKEL PUURS

CC De Kollebloem
Middenzaal

Za 6/12 - 10u tot 18u
Zo 7/12 - 10u tot 18u

De 2e grote MIGRATIEQUIZ

MECHELEN - VRIJDAG 30/1/2015

Wie weet het meest over de grondrechten van o.a. migranten en nieuwkomers? Over de Belgische grondwet? Over je rechten op arbeid en als arbeider? Over het recht op wonen en onderwijs? Over recht op medische zorgen? En over de norm van menselijke waardigheid?

Er is plaats voor quizploegen van maximum zes deelnemers. Inschrijven via amos@kms.be met je ploegnaam en contactadres. Je ontvangt dan een inschrijvingspakket en een

quizreglement. Daarmee kan je de namen van de deelnemers doorgeven.

Het inschrijvingsgeld bedraagt €12 per ploeg.

Attentie! Diversiteit in je ploegsamenstelling loont!

Je kan inschrijven tot 23 januari 2015 - 24u. Schrijf snel in.

Het aantal ploegen is beperkt. Van zodra volzet sluiten we de inschrijvingen af.

Iedereen gaat met een prijs naar huis.

Praktisch: Vrijdag 30 januari 2015
Aanvang: 19u30 (Einduur wordt voorzien rond 23u)

15 december nationale staking

LAAT JE NIET
PLUIMEN!

Plaats: De Lindepoort,
Begijnenstraat 18 bus 1, 2800
Mechelen Meer informatie via
Hilde Geraets, amos@kms.be,
0475/69.05.83

BELANGRIJK BERICHT VOOR BINNEN- EN BUITENLANDERS:

UW GRONDRECHTEN KENNEN GEEN GRENZEN!

EEN CAMPAGNE VAN AMOS,
HET OECUMENISCH
NETWERK CHRISTENEN &
MIGRATIE van ORBIT vzw

Vrijwillige en professionele medewerkers van lokale en regionale werkingen met migranten, vluchtelingen en mensen zonder papieren, melden aan AMOS dat de sociale grondrechten van hun hulpvragers regelmatig geschonden worden. Met deze campagne wil AMOS tussen 18 december 2014 en 15 februari 2015 de publieke opinie, beleidsmakers en de hulpverlening mobiliseren om de sociale grondrechten te respecteren en af te dwingen.

AMOS vindt het schrijnend dat sociale grondrechten – die – verankerd zijn in artikel 23 van de Belgische grondwet en het Europees verdrag voor de rechten van de mens – voor heel wat groepen in onze samenleving dode letter blijven. Grondrechten zijn fundamenteel voor de menselijke waardigheid.

Voor AMOS staat die menselijke waardigheid centraal. Maar heel snel wordt het 'rechten en plichten' discours vandaag versterkt door een extra mantra: 'geen rechten zonder plichten'. De plichten krijgen daarbij de bovenhand en grondrechten hoe langer hoe meer voorwaardelijk. - Een paar voorbeelden. Het recht op onderwijs voor volwassenen

zonder wettig verblijf werd door het Vlaams Parlement op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs afgeschaft. Aan het recht op een sociale woning wordt een taalvereiste gekoppeld. Sommige OCMW's wijzen dossiers van dringende medische hulp voor mensen zonder wettig verblijf systematisch af, de toegang tot juridische bijstand dreigt financiële drempels te krijgen,...

Deze tendens baart ons grote zorgen. Zeker als die doorsijpelt in de dienstverlening van de tussenpersonen zoals ambtenaren, maatschappelijk assistenten, loketbedienden,..... Onder het mom van het benadrukken van de 'eigen verantwoordelijkheid van de burger of de hulpvrager' worden de grondrechten ingeperkt. "Want – zo wordt dan beweerd - het is hun eigen schuld. Ze doen niet wat hoort." AMOS wil deze tendens een halt toeroepen. Een grondrechtenbeleid en een gepaste deontologie in de dienstverlening zijn daarvoor nodig. In deze campagne komen niet alle grondrechten aan bod. We focussen op deze sociale grondrechten: arbeid, wonen, juridische bijstand, onderwijs en gezondheidszorgen.

Vrede

Tweemaandelijks tijdschrift met achtergrondinformatie rond het wereldgebeuren.

Vrede start het novembernummer met een kritiek op de aanschaf van nieuwe gevechtsvliegtuigen en de regerings-verklaring over defensie. Uit het interview met Thomas Baum, de directeur van het Vlaams Vredesinstituut, blijkt hoe moeilijk het is om greep te krijgen op de wapenhandel in België.

Een aantal artikelen over Israël en Palestina beschrijven verschillende facetten van de dramatische situatie. Het dossier behandelt deze keer de manier waarop we in Vlaanderen 100 jaar WOI herdenken.

De terreurgroep Al Shabaab wint terrein in Kenia en dat heeft volgens Victor Vasiliev alles te maken met corruptie, wanbeheer en etnische verdeel- en heerspolitiek van de Keniaanse overheid.

En nog veel meer.

Vredes- nieuws

vind je op www.vredesnieuws.be en nu ook op facebook (<https://www.facebook.com/vredesnieuws>). Like it en je blijft op de hoogte van allerhande initiatieven in Klein-Brabant - Willebroek.

Als je zeker wil zijn dat je dit Vredesnieuws ook in de toekomst in je postbus of mailbox wil krijgen, stort dan minstens 4 Euro op rek 401-2016201-74 van het Vredesnieuws

Klimaatverandering geeft de keuze: chaos of menselijker samenleving

Waar staan we?

Begin november zag het 5e evaluatierapport van het IPCC het licht. Deze club van wetenschappers ging weer niet over een nacht ijs en publiceert enkel de besluiten waarover binnen de klimaatwetenschappers consensus bestaat. Sinds hun eerste rapport in 1990 bleek telkens achteraf dat hun besluiten in feite te optimistisch waren. In hun eerste verslag konden ze nog weinig waarnemingen rapporteren. Het syntheserapport van 2014 begint met een reeks alarmerende waarnemingen: atmosfeer en oceanen kennen al een belangrijke opwarming, oppervlakte en volume van sneeuw en ijs zijn afgenomen en het zeewaterniveau is gestegen. Een en ander is zonder twijfel het gevolg van uitstoot van broeikasgassen afkomstig van menselijke activiteiten waardoor deze een niveau bereikt heeft dat nooit hoger was sinds ten minste de laatste 800.000 jaar.

Wat is er te doen?

In 2009 kwamen de wereldleiders in Kopenhagen overeen om de klimaatstijging zeker te beperken tot 2°C. Hogere stijging toelaten betekent meer rampen en ontelbare slachtoffers. 5 jaar later is de belofte onzekerder dan ooit. Als we een kans van 66% willen houden op deze grens van 2°C dan hebben we reeds 2/3e van de maximum uitstoot opgebruikt. Het rapport raadt aan dat de uitstoot van broeikasgassen in 2020 wordt beperkt tot 44 gigaton. In 2025 moet dit dalen tot 25 gigaton

met als einddoel minder dan 22 gigaton in 2050. De originele temperatuurdoelstellingen werden echter vooropgesteld onder de veronderstelling dat landen al vanaf 2010 maatregelen zouden invoeren. Dat is echter nauwelijks het geval.

Rapport na rapport bevestigt dat de kost die ons (of onze kinderen) te wachten staat als we boven de 2°C uitkomen veel groter is, dan als we er nu iets aan doen.

Kunnen we dat?

Dat wil dus zeggen dat we (een deel van) de winsten moeten gebruiken voor allerlei toekomstige investeringen. Vele bedrijven zijn dit echter niet van plan als de zekerheid op winsten niet gegarandeerd is. Belgische bedrijven zitten op 240 miljard Euro liquide middelen (Trends 5/11/2014) maar van een toekomstig investeringsbeleid is weinig te merken. Ze hameren wel op een loonhandicap die hen moet toestaan meer te exporteren (en meer uit te keren aan de aandeelhouders). Daarenboven moet de overheid ook besparen.

Toch maar kiezen

Blijkbaar hebben we dus de keuze: ofwel besparingen opleggen aan loon- en weddetrekkenden en aan de dienstverlening van de overheid, en een beleid verderzetten dat niets doet aan de klimaatchaos die op ons afkomt. Ofwel gaan voor een ander beleid dat alle middelen inzet op zowel herverdeling en

investeringen die de transitie naar een koolstofarme economie inzet.

De tweede mogelijkheid veronderstelt ook dat we niet langer verwachten dat de markt wel alles zal oplossen. We zullen ook de overstap moeten maken van meer individuele koopkracht naar meer collectieve dienstverlening. Niet onderlinge concurrentie zal de dienst uitmaken maar samenwerking. Niet de economische groei is belangrijk maar toenemende voorspoed. Dat zal strijd vergen maar de bonussen zijn niet te versmaden.

Heel wat dimensies in ons leven en de maatschappij zullen meer aandacht krijgen. Om er slechts enkele op te noemen: We zullen dan meer kunnen steunen op lokale economieën en sterke gemeenschapsnetwerken. Familie-, gemeenschaps-, werk- en andere sociale netwerken waarop mensen kunnen steunen, worden versterkt. Het evenwicht tussen werk en niet-werk zal kwalitatiever zijn. Levensvreugde, sociale verbondenheid, persoonlijke gezondheid, kunnen worden nagestreefd. Media dragen mee verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van een democratie gesteund op goed geïnformeerde burgers. Creativiteit krijgt meer kansen. ...

Ludo

https://www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar5/syr/SYR_AR5_SPM.pdf

vredesnieuws p.8
4e trimester 2014

HET LICHT UITGEDRAAID EN VERDER OPGELICHT?

Triodos Bank

U wordt vriendelijk uitgenodigd voor een info-avond met ruime kans tot vraagstelling rond energie, wantoestanden en waanvoorstellingen.

Donderdag 18 december

19.30 (deuren) 20.00 (debat)

CC Ter Dilft Bornem (auditorium)

Tom De Meester, energiespecialist van de PVDA, geeft deskundige uitleg.

Toneelgroep DEGAN zorgt voor een ludiek tussendoortje.

Hoofdmoot is gelegenheid tot vraagstelling.

Ludo Segers modereert de discussie.

Watt in het debat ?

- privatisering in de energiesector
- jouw energie, wiens winst ?
- de kern van de groene energie
- zonnepanelenzwendel
- waar gaat de winst naartoe ?
- nieuwe stroomnetten ?
- dreigende energieschaarste: dreiging of mythe ?
- waar gaat energieoverschot naartoe ?

Openingsuren
Wereldwinkels

Breendonk: za 10-12
zo 10-12

Bornem: (tel 889 53 92)
wo 13.30-16.30
za 9.30-12
13.30-16.30

Willebroek: di 10-12 14-17
wo 10-12 14-17
vr 10-12 14-17
za 10-16

Puurs: wo 14-16
do 10-12.30 en 18-20
Vr 10-12.30
za 10-12.30 en 14-17

St.Amands di 10-12
wo 14-17
za 10-12 14-17

EEN
ANDERE
BANK IS
MOGELIJK!

NEW! B

6 DECEMBER 2014

We kregen een brief van de Sint...

Hij ontdekte dat in België de cadeaus aan de verkeerde mensen worden uitgedeeld. Uiteraard mag hij alleen sinterklaas spelen en tijdens de laatste dag van zijn bezoek aan ons land, wil de Sint orde op zaken stellen.

Hij vroeg hulp aan Hart boven Hard want hij heeft een oplossing. Komen jullie de Sint helpen?

Antwerpen, ParkSpoor Noord 14u
(we maken een wandeling, einde rond 17u)

MUZIEKVOORSTELLING VOOR WIE NEDERLANDS LEERT

LENNAERT & DE BONSKI'S

KENNEN HUN WERELD!

FAIRTRADE BAR

DINSDAG 9 DECEMBER
OM 19.00 U.

TICKETS: € 4

WWW.BESTSINGBOOM.BE / COESTERHUISBOOM.BE / 03 880 18 12
SCHOUWERE, H. SPILLEMASCKERSSTRAAT 7, BOOM

vredesnieuws

inhoudstafel

Dit blad heeft als ambitie een forum te zijn voor de talrijke verenigingen, organisaties en bewegingen van Klein-Brabant en Willebroek die actief zijn rond thema's als milieu, mensenrechten, arbeidersbeweging, vrede, rechtvaardige wereldhandel, ontwikkelingssamenwerking, antiracisme, vluchtelingen, duurzame ontwikkeling, vredesbeweging, vierde wereld, ...

We denken bijvoorbeeld aan Amnesty International, transitiegroepen, Lets, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, fairtradegroepen, AZG, Hand in Hand, Argos, Wereldwinkels, 11.11.11-comité's, Christelijke basisbeweging, vakbonden, ATD-Vierde Wereld, Broederlijk Delen, Simmerdown, Wrak, De Schakel, Natuurpunt, ...

Je kan ons ook bereiken op internet (www.vredesnieuws.be)

Als je nog niet geabonneerd bent en je wil zeker zijn dat je dit Vredesnieuws ook in de toekomst nog krijgt, of je vindt dat er sowieso wat tegengewicht moet zijn voor de commerciële media? Stort dan minstens 4 Euro op rek 401-2016201-74 van het Vredesnieuws

Vakbonden samen met het middenveld	p. 1
Hart boven Hard	p. 2
Cadeaudagen en nationale staking	p. 6
Uw grondrechten kennen	
geen grenzen	p. 7
Klimaatverandering geeft de keuze: chaos of menselijker samenleving	p. 8
Het licht uitgedraaid en verder opgelicht?	p. 9
Agenda	p. 10

<http://www.vredesnieuws.be>

Agenda

vredesnieuws@pandora.be

Datum	waar?	Wat en wie?
6/12 14-17u	Park Spoor Noord Antwerpen	Sinterklaas in verzet in samenwerking met Hart boven Hard
6-7/12 10-18u	Middenzaal cc Puurs	Geschenkenbeurs Wereldwinkel Puurs
9/12 19u	CC De Steiger Boom	Lennaert & De Bonski's kennen hun wereld. org. Diversiteitsraad Boom.
9/12 20u	Roma Borgerhout	Het begin van de geschiedenis Debat met eminente sprekers
14/12 9.30u	Liezele Kerk	Wandelen langs trage wegen met ProMobiël en Velt
15/12	Overall	Nationale staking
18/12 20u	cc Ter Dilft Bornem	Tom De Meester over energie
30/1 20u	Lindepoort Mechelen	Grote Migratiequiz van KMS/Amos

Bericht aan de abonnees: heb je liever dit vredesnieuws in de vorm van een pdf-file in je email-postbus? Stuur een berichtje naar vredesnieuws@pandora.be met vermelding: vredesnieuws.pdf graag.